

چکیده

در حالی که واژه گردشگری تداعی کننده رونق اقتصادی و توسعه اجتماعی است، لیکن مشاهدات عینی در شهرهای گردشگرپذیر ایران، از جمله شهر های شمالی ایران مانند شهر بندر انزلی، ذهن را متوجه این مسأله می کند که انبوه مسافران ساکن در اطراف خیابان ها چه برون داد مثبتی را عاید شهر خواهد کرد. با طرح این مسأله و لزوم توجه به صنعت توریسم به عنوان پربازده ترین صنعت خدماتی در دنیا، موضوع اسکان گردشگران، خصوصاً در شهرهایی که به عنوان مقاصد پرجاذبه گردشگری شناخته می شوند، مورد توجه قرار گرفته و همواره چالش هایی را برای مدیران و مسئولان شهر ها ایجاد کرده است لذا ضروریست تا به عنوان بخشی از نظام برنامه ریزی، و توسعه گردشگری در عمل به این امر توجه شود لذا هدف از این تحقیق، ارائه تحلیلی از روند رشد خانه مسافر یا خانه کاشنه ها در شهر بندر انزلی در استان گیلان می باشد زیرا این شهر به دلیل داشتن جاذبه ها و قابلیت ها و پتانسیل های گردشگری همیشه در راس انتخاب های گردشگران داخلی در ایران بوده است لذا لازم بوده تا به این امر با دقت بیشتری نگاه شود و برنامه ریزی و مدیریت اجرای برنامه های اسکان گردشگری بخصوص در ایام پر مسافر مورد بررسی قرار گیرد.

مطالعه حاضر ابتدا به بررسی تناسب بین گردشگر و تعداد مراکز اقامتی پرداخته و نشان داده است که علی رغم انبوه مسافر، در بسیاری از ماههای سال مراکز اقامتی زیر ظرفیت استاندارد فعالیت می کنند. در ادامه با طرح فرضیه هایی در زمینه خانه مسافر ها و کیفیت مراکز اقامتی و تاثیر آن در ماندگاری گردشگران، به بررسی وضعیت خانه مسافر ها در شهرستان بندر انزلی پرداخته است. بدین منظور، پرسشنامه طراحی گردید. و سپس به نظرسنجی از گردشگران ساکن در مراکز اقامتی پرداخته شد جامعه آماری تحقیق را گردشگران ورودی شهر انزلی در باز زمانی بهار و تابستان ۱۳۹۵ تشکیل می دهند که از این میان و به وسیله فرمول نمونه گیری مورگان حجم نمونه ای برابر با ۳۸۴ نفر به دست آمد و یافته های تحقیق نشان می دهد که گردشگران بازدید کننده از شهر بندر انزلی به دلیل قیمت مناسب خانه مسافر ها تمایل به اقامت در آنها داشته اند و اعتقاد دارند که اگر کیفیت و امکانات خانه مسافر های بهبود یابد مجدداً در این امکان اقامت می گزینند.

کلید واژه ها: خانه مسافر ها، بندر انزلی، ماندگاری گردشگران